

บรรณาธิการ

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 2 ปี 2568 (เมษายน-มิถุนายน) เป็นการนำเสนอภาพรวมสถานการณ์ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ด้านความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน การไปทำงานต่างประเทศ และการทำงานของคนต่างด้าว จากข้อมูลผลการให้บริการของกรมการจัดหางาน รวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การลงทุน ภาวะการมีงานทำ และการว่างงาน ใน 10 จังหวัดภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดชัยนาท จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 2 ปี 2568 (เมษายน-มิถุนายน) กำลังแรงงานรวมลดลงร้อยละ 0.65 และผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.20 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.93 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.32 ความต้องการแรงงาน จำนวน 82,760 อัตรา เพิ่มขึ้นร้อยละ 103.19 จากช่วงไตรมาส 1 ที่ผ่านมา (40,730 อัตรา) โดยการขายส่งและการขายปลีกฯ มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.54 ส่วนการบรรจุงาน จำนวน 15,417 คน ในอาชีพงานพื้นฐานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.86 การเดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลงร้อยละ 16.98 ส่วนจำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ ณ เดือนมิถุนายน 2568 จำนวน 1,001,018 คน

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ตามสมควร หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีข้อเสนอแนะอื่นใด สามารถติดต่อได้ที่กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน โทรศัพท์ 0 2245 1581 หรือ e-mail : lmi@doe.go.th คณะผู้จัดทำยินดีให้บริการและพร้อมที่จะรับฟัง เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคกลาง

สารบัญ

คำนำ

สรุปสาระสำคัญ 1

ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุน 4

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ปี 2567

- กำลังแรงงานและภาวะการมีงานทำ 9
- ภาวะตลาดแรงงาน 15
- การไปทำงานต่างประเทศ 21
- การทำงานของคนต่างด้าว 22

บทความที่น่าสนใจ 24

สรุปสถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง

ไตรมาสที่ 2 ปี 2568 (เมษายน – มิถุนายน)

ภาวะเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทยรายงานภาวะธุรกิจภาคกลางในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 โดยรวมขยายตัวเล็กน้อยจากช่วงเดียวกันปีก่อน จากธุรกิจการผลิตเพื่อส่งออกตามการเร่งส่งออกในช่วงระยะผ่อนผัน reciprocal tariffs ก่อนการบังคับใช้ (9 ก.ค.) รวมทั้งธุรกิจก่อสร้างที่ขยายตัวเล็กน้อยตามการเบิกจ่ายงบประมาณลงทุนภาครัฐ และงานก่อสร้างเอกชนในกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม กลุ่มก่อสร้างที่อยู่อาศัยยังฟื้นตัวไม่ชัดเจน ส่วนธุรกิจการค้าทรงตัวตามการระมัดระวังการใช้จ่าย ขณะที่ธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวหดตัวตามจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลงโดยเฉพาะจีน และการแข่งขันที่สูงขึ้นในธุรกิจร้านอาหาร ทั้งนี้ ธุรกิจส่วนใหญ่ยังคงระมัดระวังการลงทุนและลงทุนตามแผนการผลิตที่ใช้เม็ดเงินไม่สูงเท่านี้ ขณะที่การจ้างงานทรงตัวโดยธุรกิจเน้นการพัฒนาทักษะแรงงานให้ทำได้หลายหน้าที่แทนการจ้างงานเพิ่ม ทั้งนี้ ต้นทุนปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในเกือบทุกหมวด แต่ธุรกิจสามารถส่งผ่านราคาได้จำกัด ทำให้ภาพรวมกำไรของธุรกิจปรับลดลง

การจ้างงานโดยรวมทรงตัวจากช่วงเดียวกันปีก่อน โดยภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการส่งออกบางธุรกิจเพิ่มจำนวนชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา (OT) ชั่วโมง เพื่อเร่งผลิตและส่งออกก่อนการบังคับใช้นโยบาย reciprocal tariffs ขณะที่ธุรกิจการค้าและบริการ เช่น ร้านอาหาร และโรงแรม ไม่จ้างแรงงานเพิ่มเพื่อทดแทนแรงงานที่ลาออก แต่เน้นการพัฒนาทักษะแรงงานให้ทำได้หลายหน้าที่ อย่างไรก็ตาม หลายธุรกิจยังขาดแคลนแรงงานมีทักษะ (skilled labor) โดยเฉพาะงานด้าน data, technology และ wellness therapist อีกทั้ง บางส่วนย้ายไปทำงานต่างประเทศเนื่องจากรายได้ที่จูงใจกว่าไทย

การลงทุน

การลงทุนในภาคกลางช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 มีจำนวนโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่จำนวน 61 แห่ง ลดลงร้อยละ 52.71 เงินลงทุน 5,530.22 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 78.94 และมีการจ้างงาน 2,211 คน ลดลงร้อยละ 51.88 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน อุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด คือ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ จำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.15 จากจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตทั้งหมด เงินลงทุน 2,911.86 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 1,148 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน อุตสาหกรรมที่มีทั้งจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานลดลงเกือบทุกประเภทอุตสาหกรรม ยกเว้นอุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ผลิตหนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ ที่มีจำนวนโรงงานเพิ่มขึ้นพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด คือ จังหวัดปทุมธานี รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสระบุรี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จังหวัดที่มีการจ้างงานลดลงมากที่สุด คือ จังหวัดปทุมธานี

ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กำลังแรงงานรวมลดลงร้อยละ 0.65 และผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.20 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยอุตสาหกรรมที่มีผู้มีงานทำมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต รองลงมา การขายส่ง การขายปลีกฯ และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ว่างงานลดลงร้อยละ 30.04 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.93 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.32

การมีงานทำ

ผู้มีงานทำ มีจำนวน 11,437,113 คน คิดเป็นร้อยละ 70.39 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนผู้มีงานทำ ลดลงร้อยละ 0.20 โดยกรุงเทพมหานคร มีจำนวนผู้มีงานทำลดลงมากที่สุด ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรม การผลิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.55 รองลงมา การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และ จักรยานยนต์ ร้อยละ 19.75 ที่พักแรมและบริการ ด้านอาหาร ร้อยละ 11.22 และการขนส่งและ สถานที่เก็บสินค้า ร้อยละ 9.84 เมื่อเปรียบเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มีจำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นมากที่สุด พิจารณาประเภท อาชีพ พบว่า เป็นพนักงานบริการ พนักงานในร้านค้า และตลาดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงาน ด้านการประกอบ ร้อยละ 16.94 ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.86 รองลงมา ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 24.37 สำหรับสถานภาพการทำงาน เป็นลูกจ้าง ภาคเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.02 และ ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.99

การว่างงาน

ในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ผู้ว่างงาน มีจำนวน 107,595 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 30.04 โดยมีอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.93 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.32 เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานรายจังหวัด พบว่า จังหวัดสมุทรปราการ มีอัตราการว่างงานสูงสุดอยู่ที่ ร้อยละ 1.76 รองลงมา จังหวัดสิงห์บุรี ร้อยละ 1.16 จังหวัดชัยนาท ร้อยละ 1.09 และกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 1.00 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีอัตราการ ว่างงานต่ำสุด คือ จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 0.33

ความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงาน และการบรรจุงาน ความต้องการแรงงาน

ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 มีความต้องการ แรงงาน จำนวน 82,760 อัตรา สาขาอุตสาหกรรมที่มีความ ต้องการแรงงานมาก คือ การขายส่งยกเว้นยานยนต์ และจักรยานยนต์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์ และจักรยานยนต์ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการ บริหารจัดการ การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม และกิจกรรมการจัดหางาน ภาคอุตสาหกรรมต้องการ แรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.64 รองลงมา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 25.56 และระดับ ปวส. ร้อยละ 14.50 ส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.88 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี ร้อยละ 24.71 และอายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 24.02 สำหรับประเภทอาชีพ พบว่า ช่างเทคนิคและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.37 รองลงมา เสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 20.91 และอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 16.87

ผู้สมัครงาน

ผู้สมัครงาน มีจำนวน 26,051 คน เป็นชาย จำนวน 11,455 คน หญิง จำนวน 14,596 คน โดยจังหวัด ที่มีผู้สมัครงานมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร คิดเป็น ร้อยละ 57.25 รองลงมา จังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 10.84 และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 9.91 ผู้สมัครงาน จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.06 รองลงมา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 34.83 และ ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 11.58 ในขณะที่ ประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐานมีผู้สมัครงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.50 รองลงมา ช่างเทคนิค และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 22.62 และ เสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 19.32 ผู้สมัครงานส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.45 รองลงมา อายุระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 22.74 และอายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 19.92

การบรรจุนาน

ผู้สมัครงานได้รับการบรรจุนาน จำนวน 15,417 คน สาขาอุตสาหกรรมที่มีการบรรจุนานมาก 5 อันดับ ได้แก่ การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ และการผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การบรรจุนานเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 8.02 สำหรับประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีการบรรจุนานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.86 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 22.33 และเสมียนเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 16.35 ส่วนระดับการศึกษา พบว่า ระดับมัธยมศึกษามีการบรรจุนานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.99 รองลงมา ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 16.03 และระดับปริญญาตรี ร้อยละ 13.33 เป็นการบรรจุนานผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.48 รองลงมา อายุระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 26.11 และอายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 18.67 ตามลำดับ

การไปทำงานต่างประเทศ

ในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ มีจำนวน 1,560 คน เป็นชาย 988 คน หญิง 572 คน โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.10 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 14.94 และจังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 12.12 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลง ร้อยละ 16.98 เมื่อพิจารณาประเภทการเดินทาง พบว่า เดินทางไปทำงานในลักษณะบริษัทจัดหางานจัดส่งมากที่สุด

รองลงมา เดินทางด้วยตนเอง นายจ้างพาไปทำงาน นายจ้างส่งไปฝึกงาน และกรมการจัดหางานจัดส่ง เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.15 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 31.09 ระดับ ปวช./ปวท./ปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 18.14 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 9.42 โดยประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงาน 10 อันดับแรก ได้แก่ ญี่ปุ่น ไต้หวัน สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐเกาหลี รัฐอิสราเอล ฮองกง สาธารณรัฐสิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกา สำหรับอาชีพที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน ได้แก่ วิศวกร นวดแผนโบราณ ช่างเทคนิค พนักงานเกษตร และพนักงานทั่วไป

การทำงานของคนต่างด้าว

ข้อมูลสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ณ เดือนมิถุนายน 2568 มีคนต่างด้าวใน 10 จังหวัดภาคกลาง คงเหลือ จำนวน 1,001,018 คน แยกเป็นแรงงานประเภทฝีมือ จำนวน 120,208 คน คิดเป็นร้อยละ 12.01 แรงงานต่างด้าว 4 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม) จำนวน 865,602 คน ร้อยละ 86.47 และชนกลุ่มน้อย (จีนฮ่อ ฯลฯ) จำนวน 15,208 คน ร้อยละ 1.52 จังหวัดที่มีคนต่างด้าวกคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 567,818 คน คิดเป็นร้อยละ 56.72 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 146,320 คน ร้อยละ 14.62 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 132,570 คน ร้อยละ 13.24 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 84,309 คน ร้อยละ 8.42 และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 31,435 คน ร้อยละ 3.14

ภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนไตรมาสที่ 2 ปี 2568 (เมษายน - มิถุนายน)

ภาวะเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทยรายงานภาวะธุรกิจภาคกลางในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 โดยรวมขยายตัวเล็กน้อยจากช่วงเดียวกันปีก่อน จากธุรกิจการผลิตเพื่อส่งออกตามการเร่งส่งออกในช่วงระยะผ่อนผัน reciprocal tariffs ก่อนการบังคับใช้ (9 ก.ค.) รวมทั้งธุรกิจก่อสร้างที่ขยายตัวเล็กน้อยตามการเบิกจ่ายงบประมาณลงทุนภาครัฐ และงานก่อสร้างเอกชนในกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม กลุ่มก่อสร้างที่อยู่อาศัยยังฟื้นตัวไม่ชัดเจน ส่วนธุรกิจการค้าทรงตัวตามการระมัดระวังการใช้จ่าย ขณะที่ธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวหดตัวตามจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลงโดยเฉพาะจีน และการแข่งขันที่สูงขึ้นในธุรกิจร้านอาหาร ทั้งนี้ ธุรกิจส่วนใหญ่ยังคงระมัดระวังการลงทุนและลงทุนตามแผนการผลิตที่ใช้เม็ดเงินไม่สูงเท่านั้น ขณะที่การจ้างงานทรงตัวโดยธุรกิจเน้นการพัฒนาทักษะแรงงานให้ทำได้หลายหน้าที่แทนการจ้างงานเพิ่ม ทั้งนี้ ต้นทุนปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในเกือบทุกหมวด แต่ธุรกิจสามารถส่งผ่านราคาได้จำกัดทำให้ภาพรวมกำไรของธุรกิจปรับลดลง

ธุรกิจการผลิตและส่งออกขยายตัวเล็กน้อยจากช่วงเดียวกันปีก่อน โดยธุรกิจที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) ธุรกิจที่มีการเร่งส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ ในช่วงระยะผ่อนผัน reciprocal tariffs กลุ่มที่เร่งส่งออกได้เต็มที่ - ธุรกิจผลิตอาหาร อาทิ ทุ่นากระป๋อง และอาหารสัตว์เลี้ยง กลุ่มที่เร่งส่งออกได้บางส่วน - ธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อาทิ power supply เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า ตามข้อจำกัดด้านวัตถุดิบและกำลังการผลิต รวมทั้งธุรกิจผลิตเครื่องนุ่งห่มเฉพาะเสื้อกีฬา global brand

ที่มีการเร่งส่งออก ขณะที่การส่งออกเครื่องนุ่งห่มทั่วไปของผู้ผลิตขนาดเล็กหดตัวตามการชะลอคำสั่งของลูกค้า (2) ธุรกิจที่อุปสงค์ของลูกค้าเติบโตดี อาทิ ธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับ data center เช่น semiconductor และ ชิ้นส่วน server ที่การส่งออกขยายตัวตามอุปสงค์ของ data center ซึ่งเติบโตได้ต่อเนื่อง และคาดว่าจะการส่งออกจะขยายตัว 20-40% เทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนต่อเนื่องจนถึงปี 2569 ธุรกิจผลิตอาหาร อาทิ ผลิตภัณฑ์ไก่ที่การส่งออกไปสหภาพยุโรปเติบโตตามการแพร่ระบาดใช้วัคซีนที่รุนแรงทั่วโลก ทำให้ไทยได้รับคำสั่งซื้อแทนบราซิลที่เป็นประเทศคู่แข่งสำคัญ และธุรกิจผลิตสุกรที่รายได้เพิ่มขึ้นตามปัจจัยด้านราคา เนื่องจากปัญหาสุกรเถื่อนเริ่มคลี่คลาย ขณะที่ธุรกิจที่ผลิตลดลง ได้แก่ (1) ธุรกิจผลิตรถยนต์สันดาปหดตัวเล็กน้อยตามการส่งออกในตลาดหลัก อาทิ ออสเตรเลีย และอาเซียน เนื่องจากกระแสความนิยมรถ EV และเศรษฐกิจของลูกค้าที่ชะลอตัว เช่นเดียวกับยอดขาย (2) ธุรกิจผลิตรถกระบะและจักรยานยนต์ในประเทศยังหดตัวตามความไม่แน่นอนของรายได้โดยเฉพาะลูกค้าฐานรากจากหลายปัจจัย อาทิ นโยบาย reciprocal tariffs และสถานการณ์ชายแดนไทย - กัมพูชา ทำให้สถาบันการเงินระมัดระวังการให้สินเชื่อเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เริ่มเห็นสัญญาณการผลิตรถยนต์เพื่อขายในประเทศกลับมาฟื้นตัว เช่น รถยนต์สันดาป และรถยนต์ไฟฟ้าไฮบริด (HEV) (3) ธุรกิจผลิตปิโตรเคมีการส่งออกหดตัวจากการเผชิญการแข่งขันอย่างต่อเนื่องตามอุปทานส่วนเกินของคู่แข่งต่างชาติที่แย่งส่วนแบ่งการตลาด ซึ่งมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นอีกจากผลกระทบของนโยบาย reciprocal tariffs รวมทั้งอุปสงค์ของลูกค้าที่ชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก

ธุรกิจการค้าทรงตัวจากช่วงเดียวกันปีก่อน เนื่องจาก (1) ยอดขายของธุรกิจรายใหญ่ขยายตัวจากช่วงเดียวกันปีก่อน ตามความถี่ในการใช้บริการต่อครั้งที่เพิ่มขึ้น แม้ยอดใช้จ่ายต่อใบเสร็จ (spending per bill) จะลดลง อีกทั้งมีความสามารถในการแข่งขันด้านราคา และมีเงินทุนในการทำโปรโมชั่นส่งเสริมการขายสวนทางกับยอดขาย ธุรกิจรายเล็กโดยรวมที่หดตัวตามกำลังซื้อที่ลดลงชัดเจนจากช่วงเดียวกันปีก่อน นอกจากนี้ ผู้บริโภคระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้นจากความกังวลต่อรายได้จากภาวะเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนสูง และผลกระทบของนโยบาย reciprocal tariffs (2) ยอดขายสินค้าบางประเภท อาทิ ขนมขบเคี้ยวราคาไม่สูงที่ดีต่อสุขภาพ และเครื่องปรุงรสนำเข้า ยังขยายตัวได้ ขณะที่สินค้าอุปโภคบริโภคอื่นและสินค้าแฟชั่นเผชิญการแข่งขันด้านราคารุนแรงขึ้น โดยเฉพาะจากช่องทางออนไลน์ ตามจำนวนคู่แข่งในประเทศและต่างประเทศ อาทิ จีน ที่มากขึ้น ทำให้หลายธุรกิจต้องทำโปรโมชั่นถี่ขึ้นและรุนแรงขึ้นเพื่อกระตุ้นยอดขาย

ธุรกิจภาคบริการและการท่องเที่ยวหดตัวเล็กน้อยจากช่วงเดียวกันปีก่อนตามกำลังซื้อและค่าธรรมเนียมตราวีซ่าในการใช้จ่ายของลูกค้าไทยและจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนที่ลดลงมากจากความกังวลด้านความปลอดภัย ส่งผลให้หลายธุรกิจมีรายได้ลดลง ดังนี้ (1) รายได้ของธุรกิจโรงแรมและสายการบินหดตัวจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะกลุ่ม short-haul ที่มาไทยลดลง อีกทั้งยังได้รับผลกระทบจากการแข่งขันของเวียดนามที่ได้เปรียบด้านค่าใช้จ่ายต่อทริปที่ถูกกว่าไทย และแหล่งท่องเที่ยว man-made รวมถึงญี่ปุ่นที่เงินเยนอ่อนค่าและการจัด world-class event อาทิ World Expo 2025 ที่ Osaka โรงแรมส่วนหนึ่งจึงต้องลดราคาห้องพักเฉลี่ยต่อวัน และสายการบินปรับไปเน้นให้บริการในเส้นทางบินไปประเทศอื่น เช่น เวียดนาม และยุโรป ที่ทำกำไรมากกว่าเส้นทางในไทย (2) ยอดขายร้านอาหารในทุกระดับราคาหดตัว จากผู้บริโภคระมัดระวังการใช้จ่าย

โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าและคุณภาพอาหารที่ได้รับมากขึ้น อีกทั้งยังเผชิญกับการแข่งขันด้านราคาและจำนวนร้านอาหารเปิดใหม่ที่สูงขึ้นทั้งจากทุนไทยและต่างชาติ โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ อย่างไรก็ตาม ธุรกิจขนส่งในภาพรวมชะลอตัว โดยรายได้ของธุรกิจขนส่งสินค้าขยายตัวชั่วคราวจากการเร่งส่งออกไปยังสหรัฐฯ ในช่วงระยะผ่อนผัน reciprocal tariffs ขณะที่การขนส่งสินค้าเกษตร สินค้าอุปโภคบริโภค และวัสดุก่อสร้างยังทรงตัว นอกจากนี้ ยังมีธุรกิจที่มีศักยภาพสูงที่น่าจับตามอง ได้แก่ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ wellness tourism โดยเฉพาะด้านสัลยกรรมและชะลอวัยที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นจากลูกค้ากำลังซื้อสูง เนื่องจากมาตรฐานการให้บริการที่ดีของไทย แต่ปัจจุบันยังมีอุปสรรคด้านบุคลากร และความไม่พร้อมของระบบคมนาคมในบางพื้นที่

แม้ในภาพรวมธุรกิจก่อสร้างหาริมทรัพย์และก่อสร้างขยายตัวเล็กน้อยจากช่วงเดียวกันปีก่อน แต่เป็นการขยายตัวจากงานก่อสร้างภาครัฐขนาดใหญ่ที่เบิกจ่ายได้ตามรอบงบประมาณประจำปีเท่านั้น แต่การเบิกจ่ายจริงยังคงดำเนินการล่าช้า ส่งผลให้บางธุรกิจมีปัญหาด้านสภาพคล่อง ด้านงานก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวเฉพาะการก่อสร้างโรงงานในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ขณะที่งานก่อสร้างที่อยู่อาศัยใหม่หดตัวตามความต้องการที่ลดลง สะท้อนจากอัตราการดูดซับ (absorption rate) ที่ต่ำลง ส่งผลให้ developer ยังคงระมัดระวังในการเปิดโครงการใหม่ อย่างไรก็ตาม การผ่อนคลายนโยบาย LTV ชั่วคราวและมาตรการลดค่าธรรมเนียมการโอนและจดจำนองช่วยพยุงตลาดที่อยู่อาศัยโดยบรรเทาปัญหาสต็อกคงค้างที่อยู่ในระดับสูงได้บ้าง ทั้งนี้ เหตุการณ์แผ่นดินไหวส่งผลให้ลูกค้าชะลอการตัดสินใจซื้อคอนโดเพียงระยะสั้นเท่านั้น ทำให้ผลกระทบโดยรวมมีจำกัด โดยประเด็นที่น่ากังวลมากกว่าคือการฟื้นตัวของกำลังซื้อของลูกค้าในประเทศ เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน

การลงทุนโดยรวมทรงตัวจากช่วงเดียวกันปีก่อน ตามการระมัดระวังการลงทุนของธุรกิจส่วนใหญ่ และชะลอการลงทุนโครงการใหม่ที่ใช้เม็ดเงินสูงออกไปจากความไม่แน่นอนหลายปัจจัย อาทิ นโยบาย reciprocal tariffs และภาวะเศรษฐกิจในประเทศ ธุรกิจจึงลงทุนตามแผนการลงทุนเดิมเท่านั้น โดยเน้นการลงทุนที่ใช้เม็ดเงินไม่สูง เช่น ธุรกิจภาคการผลิตที่ลงทุนเพื่อปรับปรุงเครื่องจักรตามรอบการผลิตและลงทุน automation เพื่อทดแทนการจ้างพนักงาน ส่วนธุรกิจการค้าลงทุนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าใหม่ (R&D) และสนับสนุนการตลาดเพิ่มเติมเพื่อช่วยกระตุ้นยอดขายขณะที่ธุรกิจภาคบริการลงทุนขยายสาขาร้านอาหารตามแผนประจำปี แต่ขนาดสาขาล็กและเน้นเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น เมืองหลัก ยกเว้นธุรกิจที่ให้บริการ data center ที่ยังมีการลงทุนขนาดใหญ่เพื่อเพิ่ม capacity รองรับอุปสงค์ AI cloud ที่มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง

การจ้างงานโดยรวมทรงตัวจากช่วงเดียวกันปีก่อน โดยภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการส่งออกบางธุรกิจเพิ่มจำนวนชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา (OT) ชั่วคราวเพื่อเร่งผลิตและส่งออกก่อนการบังคับใช้นโยบาย reciprocal tariffs ขณะที่ธุรกิจการค้าและบริการ เช่น ร้านอาหาร และโรงแรม ไม่จ้างแรงงานเพิ่มเพื่อทดแทนแรงงานที่ลาออก แต่เน้นการพัฒนาทักษะแรงงานให้ทำได้หลายหน้าที่ อย่างไรก็ตาม หลายธุรกิจยังขาดแคลนแรงงานมีทักษะ (skilled labor) โดยเฉพาะงานด้าน data, technology และ wellness therapist อีกทั้งบางส่วนย้ายไปทำงานต่างประเทศเนื่องจากรายได้ที่จูงใจกว่าไทย

ต้นทุนโดยรวมขยายตัวเล็กน้อยจากช่วงเดียวกันปีก่อน จากต้นทุนวัตถุดิบ และค่าแรง แต่หลายธุรกิจไม่สามารถปรับขึ้นราคาหรือปรับได้จำกัดเนื่องจากลูกค้ามีความอ่อนไหวต่อราคามากขึ้น นอกจากนี้ การแข่งขันที่สูงขึ้นทั้งในธุรกิจ การค้า ร้านอาหาร และโรงแรม ทำให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่าย ด้านการตลาดด้วย หลายธุรกิจจึงปรับตัวโดยการเปลี่ยนวัตถุดิบ หรือปรับลดคุณภาพ

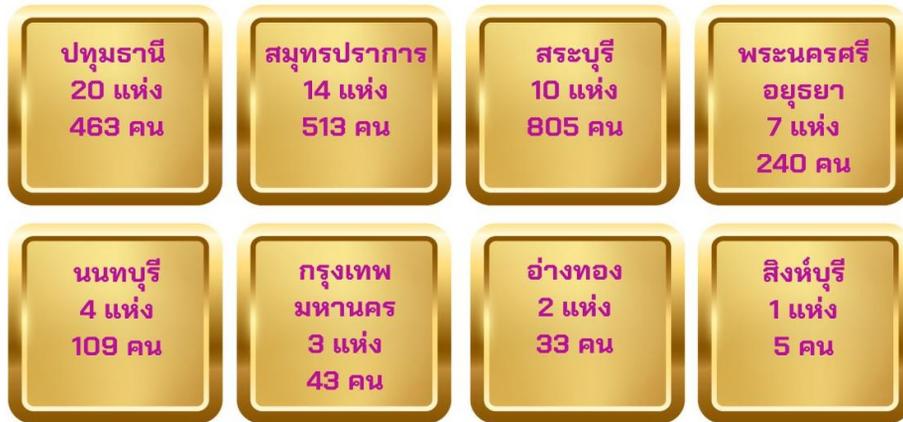
หรือปริมาณสินค้าและบริการเพื่อคงราคาขายเดิม รวมถึงเจาะกลุ่มลูกค้าใหม่ผ่านการเพิ่มสินค้าที่มีราคาถูกลงสำหรับลูกค้ากลุ่มที่ต้องการความคุ้มค่า ส่งผลให้กำไรของธุรกิจโดยรวมปรับลดลง

การลงทุน

ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม การลงทุนในภาคกลางช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 มีจำนวนโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ จำนวน 61 แห่ง ลดลงร้อยละ 52.71 เงินลงทุน 5,530.22 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 78.94 และมีการจ้างงาน 2,211 คน ลดลงร้อยละ 51.88 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจังหวัดปทุมธานี มีจำนวนโรงงานขอเปิดกิจการใหม่มากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ มีโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด จำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.15 จากจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตทั้งหมด เงินลงทุน 2,911.86 ล้านบาท การจ้างงาน 1,148 คน รองลงมา อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระจก การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก มีโรงงานจำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 19.67 เงินลงทุน 1,216.89 ล้านบาท การจ้างงาน 347 คน และอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งในอาคารและผลิตภัณฑ์โลหะ มีโรงงานจำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.20 เงินลงทุน 227.00 ล้านบาท การจ้างงาน 156 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จำนวนโรงงานขออนุญาตประกอบกิจการใหม่ลดลง ร้อยละ 52.71 โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีทั้งจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และการจ้างงานลดลงเกือบทุกประเภท อุตสาหกรรม ยกเว้น อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ผลิตหนังสือ และผลิตภัณฑ์จากหนังสือ ที่มีจำนวนโรงงานเพิ่มขึ้น

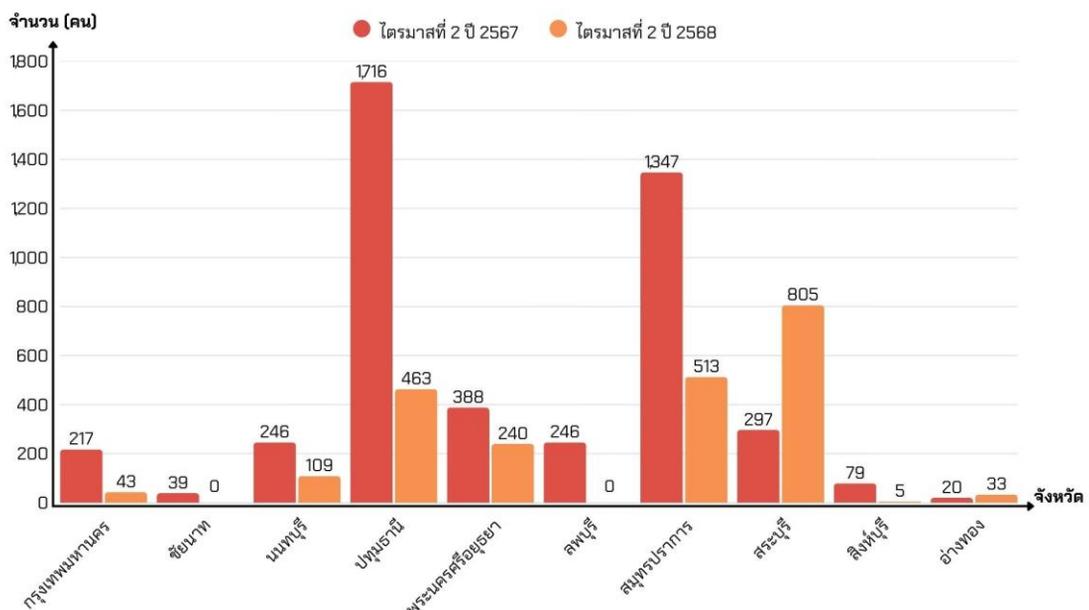
แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนโรงงานและการจ้างงาน ไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568
จำแนกรายจังหวัด

พิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดปทุมธานี มีจำนวนโรงงานขออนุญาตเปิดกิจการใหม่มากที่สุด จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 32.79 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 14 แห่ง ร้อยละ 22.95 จังหวัดสระบุรี จำนวน 10 แห่ง ร้อยละ 16.39 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 7 แห่ง ร้อยละ 11.48 และ

จังหวัดนนทบุรี จำนวน 4 แห่ง ร้อยละ 6.56 ส่วนจังหวัดที่มีการจ้างงานมากที่สุด คือ จังหวัดสระบุรี รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดนนทบุรี ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จังหวัดที่มีการจ้างงานลดลงมากที่สุด คือ จังหวัดปทุมธานี

แผนภูมิที่ 2 แสดงการจ้างงาน จำแนกรายจังหวัด
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และ ปี 2567

ตารางที่ 1 แสดงการลงทุนใหม่ในอุตสาหกรรม จำแนกตามจำนวนโรงงาน จำนวนเงินลงทุน และการจ้างงาน
ใน 10 จังหวัดภาคกลาง เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน – มิถุนายน) ปี 2568 และ ปี 2567

อุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 (เม.ย.-มิ.ย.)			ไตรมาสที่ 2 ปี 2568 (เม.ย.-มิ.ย.)		
	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	โรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์จากพืช	18	1,223.98	436	5	53.21	55
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	4	149.42	354	5	73.85	246
แปรรูปไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน เครื่องตกแต่งในอาคาร และผลิตภัณฑ์โลหะ	13	9,070.09	959	5	227.00	156
เคมีภัณฑ์ ปิโตรเลียม กระดาษ การพิมพ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	29	1,811.84	720	12	1,216.89	347
ผลิตภัณฑ์โลหะ โลหะขั้นมูลฐาน เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานพาหนะ	38	3,065.71	1,499	19	2,911.86	1,148
การผลิตอื่น ๆ	27	10,938.50	627	15	1,047.42	259
รวมทั้งสิ้น	129	26,259.54	4,595	61	5,530.22	2,211

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

สถานการณ์ตลาดแรงงานภาคกลาง ไตรมาสที่ 2 ปี 2568 (เมษายน - มิถุนายน)

กำลังแรงงานและภาวะการมีงานทำ

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กำลังแรงงานรวมลดลงร้อยละ 0.65 และผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.20 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยอุตสาหกรรมที่มีผู้มีงานทำมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมการผลิต

รองลงมา การขายส่ง การขายปลีกฯ และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ว่างงานลดลงร้อยละ 30.04 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.93 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.32

**ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากร ใน 10 จังหวัดภาคกลาง จำแนกตามสถานภาพแรงงาน
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และ ปี 2567**

สถานภาพแรงงาน	ไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน)		การเปลี่ยนแปลง จากรยะเดียวกันของปีก่อน	
	ปี 2567	ปี 2568	จำนวน	(ร้อยละ)
1. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	16,138,077	16,247,806	109,729	0.68
2. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (กำลังแรงงานรวม)	11,619,975	11,544,984	-74,991	-0.65
2.1 ผู้มีงานทำ	11,460,452	11,437,113	-23,339	-0.20
2.2 ผู้ว่างงาน	153,797	107,595	-46,202	-30.04
2.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	5,726	276	-5,450	-95.18
3. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	4,518,102	4,702,822	184,720	4.09
4. อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.32	0.93		

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

$$\text{หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$$

กำลังแรงงาน

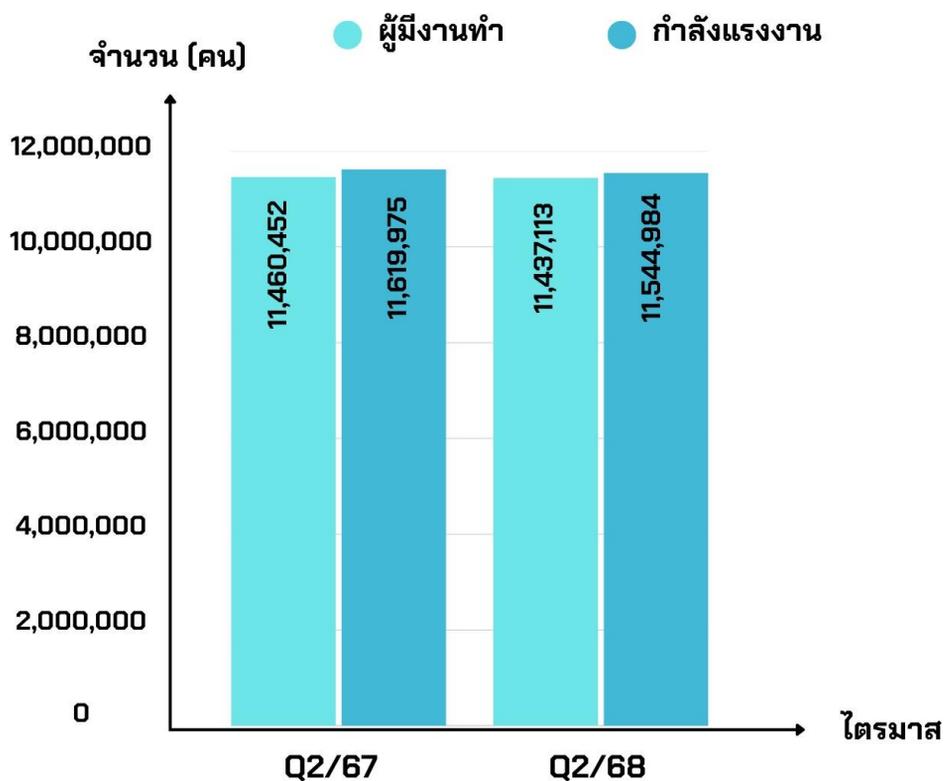
ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 16,247,806 คน กำลังแรงงานรวม 11,544,984 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.68 กำลังแรงงานลดลง ร้อยละ 0.65 สำหรับระดับการศึกษาของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป พบว่า เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุด จำนวน

4,814,991 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 รองลงมา เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 4,582,287 คน ร้อยละ 28.20 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3,508,364 คน ร้อยละ 21.59 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3,104,311 คน ร้อยละ 19.11 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด

เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.64 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 13.42

และจังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 10.59 ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นเกือบทุกจังหวัด ยกเว้น จังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง และชัยนาท ที่มีจำนวนลดลง

แผนภูมิที่ 3 แสดงกำลังแรงงาน และผู้มีงานทำ
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

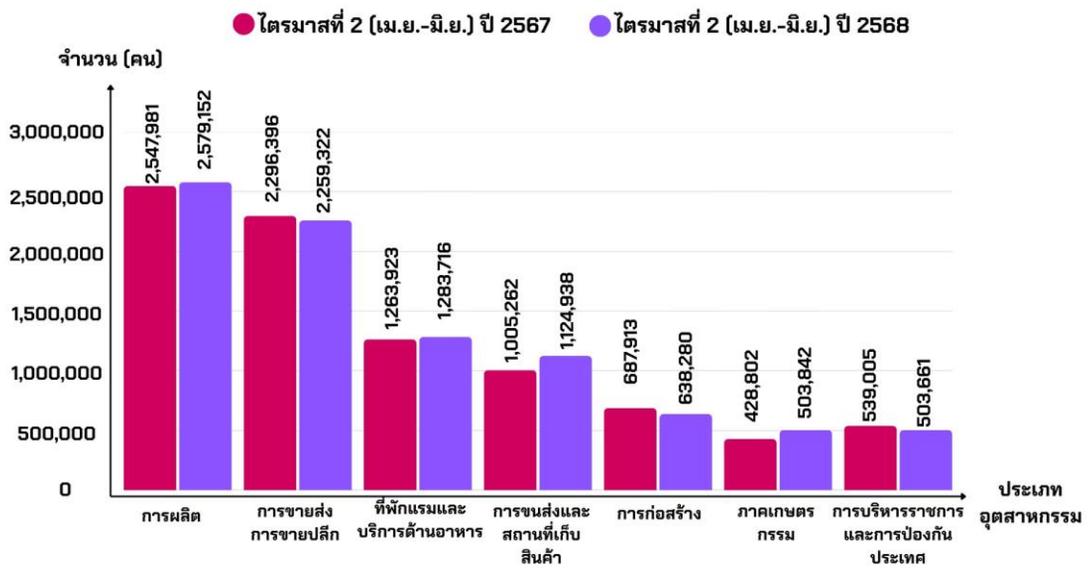

การมีงานทำ

ผู้มีงานทำ มีจำนวน 11,437,113 คน คิดเป็นร้อยละ 70.39 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป เมื่อพิจารณาจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีผู้มีงานทำมากที่สุด จำนวน 5,730,197 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10 จากจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,498,115 คน ร้อยละ 13.10

จังหวัดปทุมธานี จำนวน 1,210,441 คน ร้อยละ 10.58 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 1,193,553 คน ร้อยละ 10.44 และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 537,634 คน ร้อยละ 4.70 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.20 โดยกรุงเทพมหานคร มีจำนวนผู้มีงานทำลดลงมากที่สุด

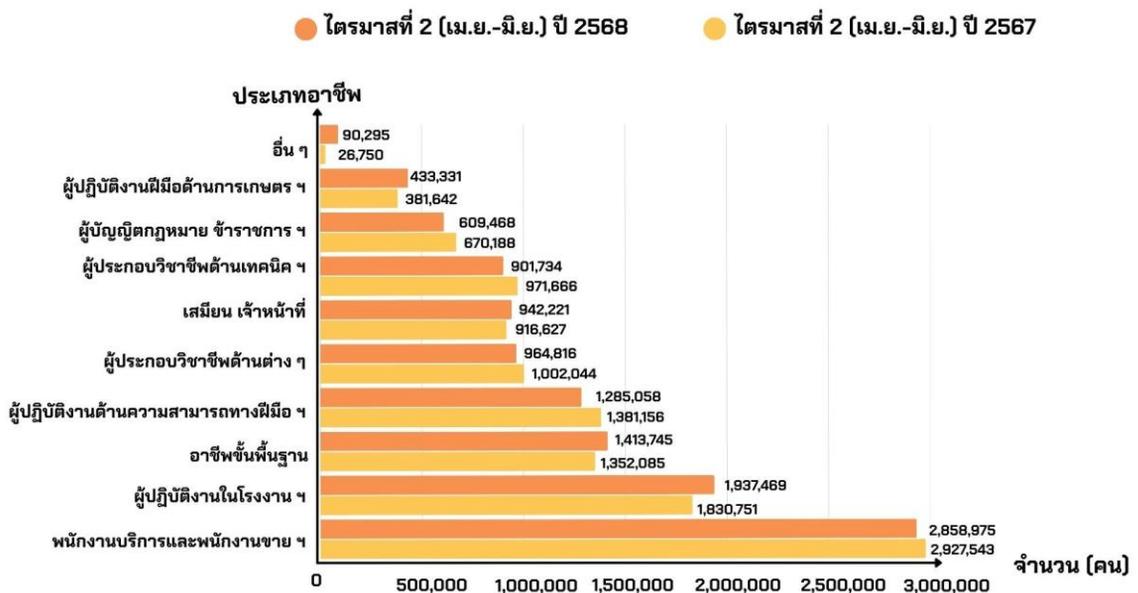
แผนภูมิที่ 4 แสดงอุตสาหกรรมที่มีผู้ปฏิบัติงานท่ามาก
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

เมื่อพิจารณาประเภทอุตสาหกรรม พบว่า เป็นผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด จำนวน 2,579,152 คน คิดเป็นร้อยละ 22.55 รองลงมา การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน 2,259,322 คน ร้อยละ 19.75 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 1,283,716 คน ร้อยละ 11.22 การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า จำนวน

1,124,938 คน ร้อยละ 9.84 และการก่อสร้าง จำนวน 638,280 คน ร้อยละ 5.58 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้านี้มีจำนวนผู้ปฏิบัติงานเพิ่มขึ้นมากที่สุด รองลงมา ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการผลิต กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ตามลำดับ

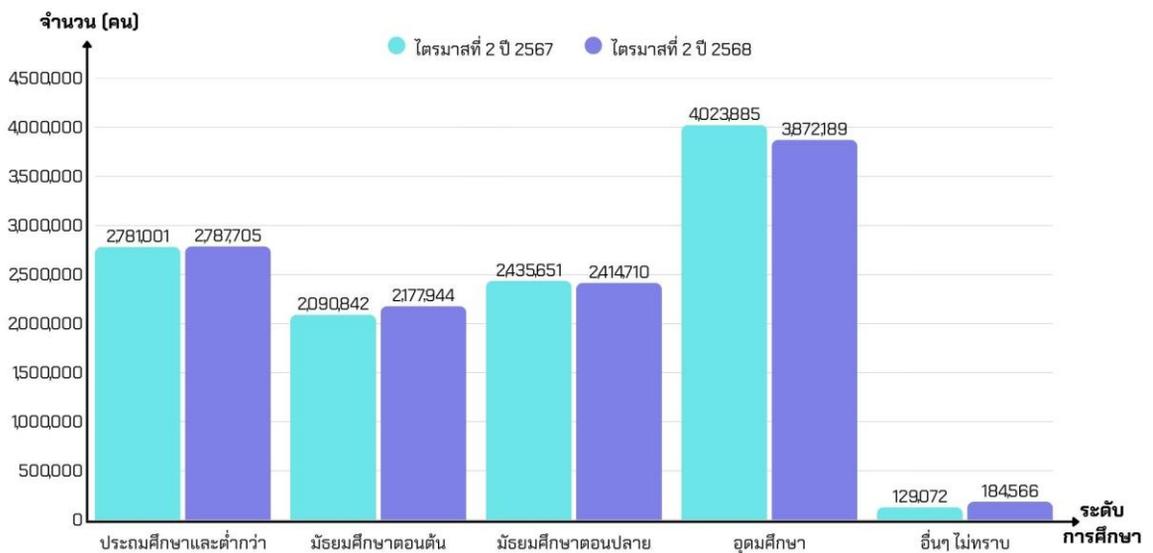
แผนภูมิที่ 5 แสดงผู้ปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

สำหรับประเภทอาชีพ พบว่า พนักงานบริการ พนักงานในร้านค้าและตลาด มีผู้มีงานทำมากที่สุด จำนวน 2,858,975 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมา ผู้ปฏิบัติงานในโรงงานเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน 1,937,469 คน ร้อยละ 16.94 อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ด้านการขายและการให้บริการ

จำนวน 1,413,745 คน ร้อยละ 12.36 ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1,285,058 คน ร้อยละ 11.24 และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ จำนวน 964,816 คน ร้อยละ 8.44 โดยผู้ปฏิบัติงานในโรงงานเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด

แผนภูมิที่ 6 แสดงผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

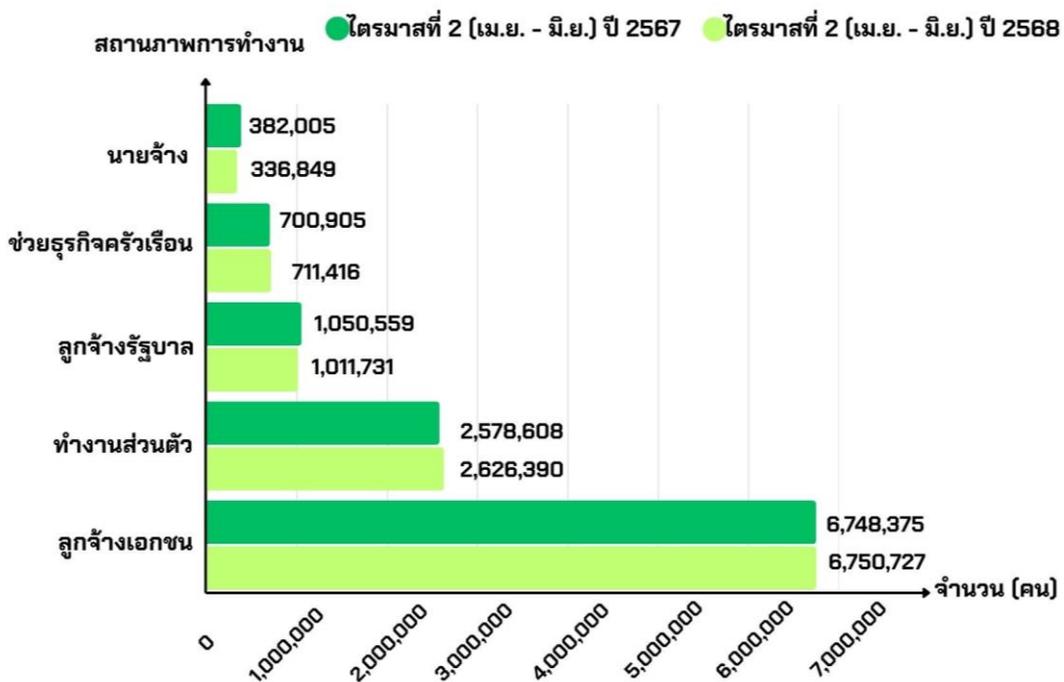
เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้มีงานทำ พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 3,872,189 คน คิดเป็นร้อยละ 33.86 รองลงมา ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 2,787,705 คน ร้อยละ 24.37 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 2,414,710 คน ร้อยละ 21.11 และระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น จำนวน 2,177,944 คน ร้อยละ 19.04 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่วนผู้มีงานทำที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนลดลง

สำหรับสถานภาพการทำงาน เป็นลูกจ้างภาคเอกชนมากที่สุด จำนวน 6,750,727 คน คิดเป็นร้อยละ 59.02 รองลงมา ทำงานส่วนตัว จำนวน 2,626,390 คน ร้อยละ 22.96 เป็นลูกจ้างรัฐบาล จำนวน 1,011,731 คน ร้อยละ 8.85 ช่วยธุรกิจครอบครัวเรือน จำนวน 711,416 คน ร้อยละ 6.22 และเป็นนายจ้าง จำนวน 336,849 คน ร้อยละ 2.95 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทำงานส่วนตัว ช่วยธุรกิจครอบครัวเรือน และลูกจ้างเอกชน มีจำนวนเพิ่มขึ้น ส่วนนายจ้าง และลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวนลดลง

เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงาน พบว่า เป็นผู้ที่ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 7,890,483 คน คิดเป็นร้อยละ 68.99 รองลงมา ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 1,949,014 คน ร้อยละ 17.04 และทำงานระหว่าง 35-39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 784,455 คน ร้อยละ 6.86 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้ที่ทำงานระหว่าง 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากที่สุด ส่วนผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ มีจำนวนลดลงมากที่สุด

แผนภูมิที่ 7 แสดงผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

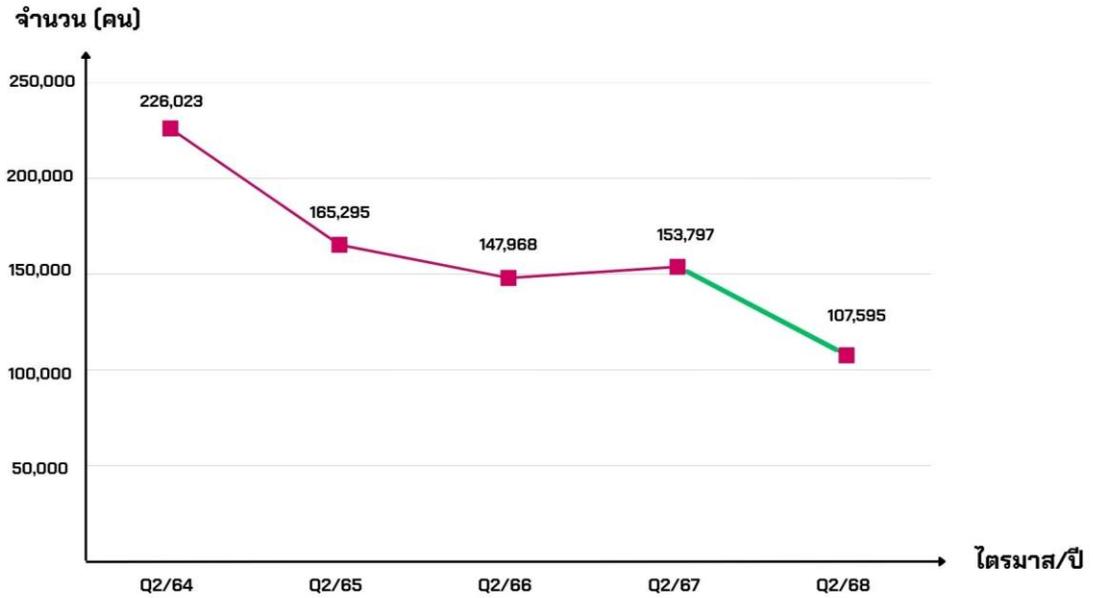

การว่างงาน

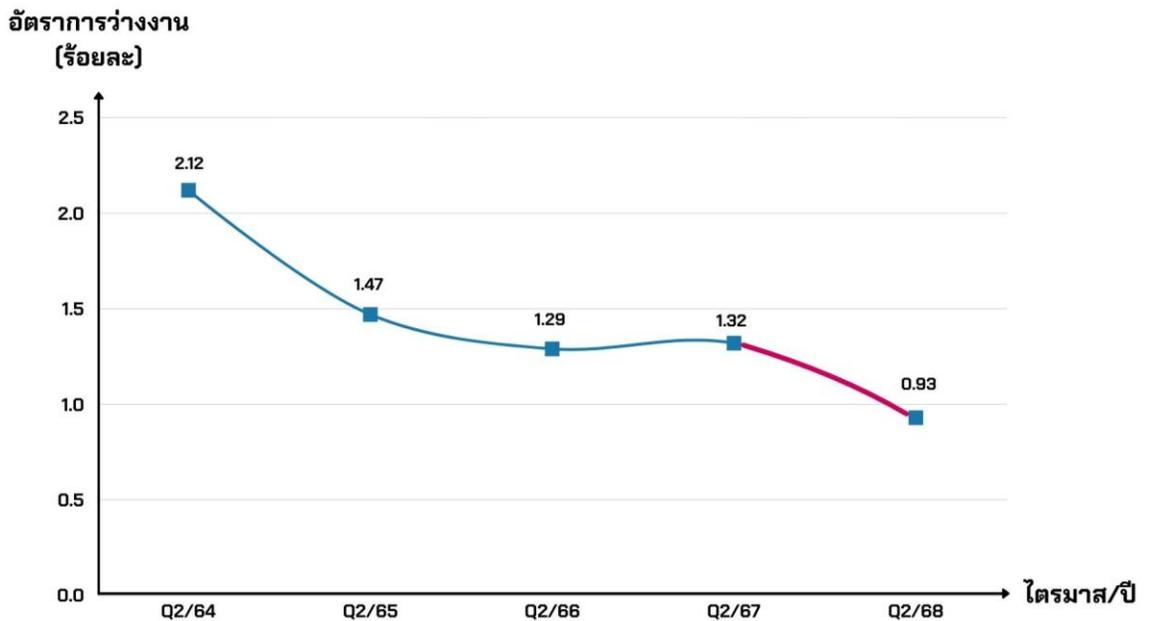
ในช่วงไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ผู้ว่างงาน มีจำนวน 107,595 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 30.04 โดยมีอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.93 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.32 เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานรายจังหวัด พบว่า

จังหวัดสมุทรปราการ มีอัตราการว่างงานสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 1.76 รองลงมา จังหวัดสิงห์บุรี ร้อยละ 1.16 จังหวัดชัยนาท ร้อยละ 1.09 และกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 1.00 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุดคือ จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 0.33

แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนผู้ว่างงาน
เปรียบเทียบระหว่างไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2564 - ปี 2568

แผนภูมิที่ 9 แสดงอัตราการว่างงาน
เปรียบเทียบระหว่างไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2564 - ปี 2568

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

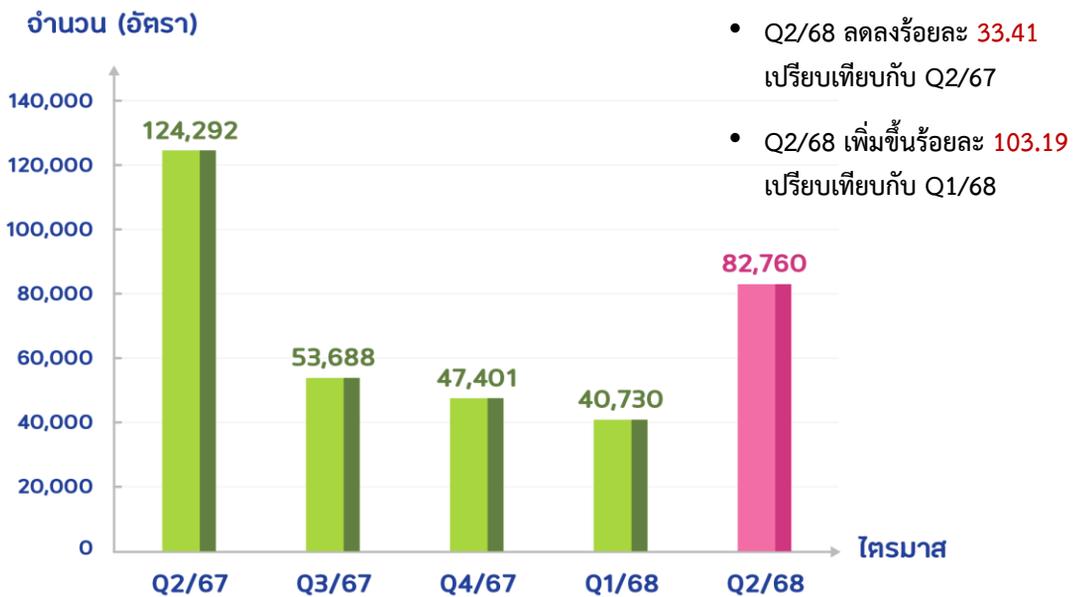
ภาวะตลาดแรงงาน

ความต้องการแรงงาน

ข้อมูลการให้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางาน สถานการณ์ตลาดแรงงานใน 10 จังหวัดภาคกลาง โดยภาพรวมในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 มีความต้องการแรงงาน จำนวน 82,760 อัตรา สาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก คือ

การขายส่งยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม และกิจกรรมการจัดหางาน

แผนภูมิที่ 10 แสดงความต้องการแรงงาน เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2567 ถึง ปี 2568

อุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมากที่สุด คือ การขายส่งและการขายปลีกฯ มีความต้องการแรงงาน จำนวน 35,209 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 42.54 รองลงมา อุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 16,731 อัตรา ร้อยละ 20.22 กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และ กิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 8,233 อัตรา ร้อยละ 9.95 กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 6,566 อัตรา ร้อยละ 7.93 และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 5,517 อัตรา ร้อยละ 6.67 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ความต้องการแรงงานโดยรวมลดลง ร้อยละ 33.14

สำหรับสาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก 5 อันดับ ได้แก่ การขายส่งยกเว้นยานยนต์ และจักรยานยนต์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์

และจักรยานยนต์ กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ การบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม และกิจกรรมการจัดหางาน ภาคอุตสาหกรรมต้องการแรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 22,876 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 27.64 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 21,155 อัตรา ร้อยละ 25.56 ระดับ ปวส. จำนวน 12,003 อัตรา ร้อยละ 14.50 ระดับ ปวช. จำนวน 11,565 อัตรา ร้อยละ 13.97 และระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 6,912 อัตรา ร้อยละ 8.35 ส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 21,415 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 25.88 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 20,448 อัตรา ร้อยละ 24.71 และอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 19,883 อัตรา ร้อยละ 24.02

ตารางที่ 3 แสดงความต้องการแรงงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

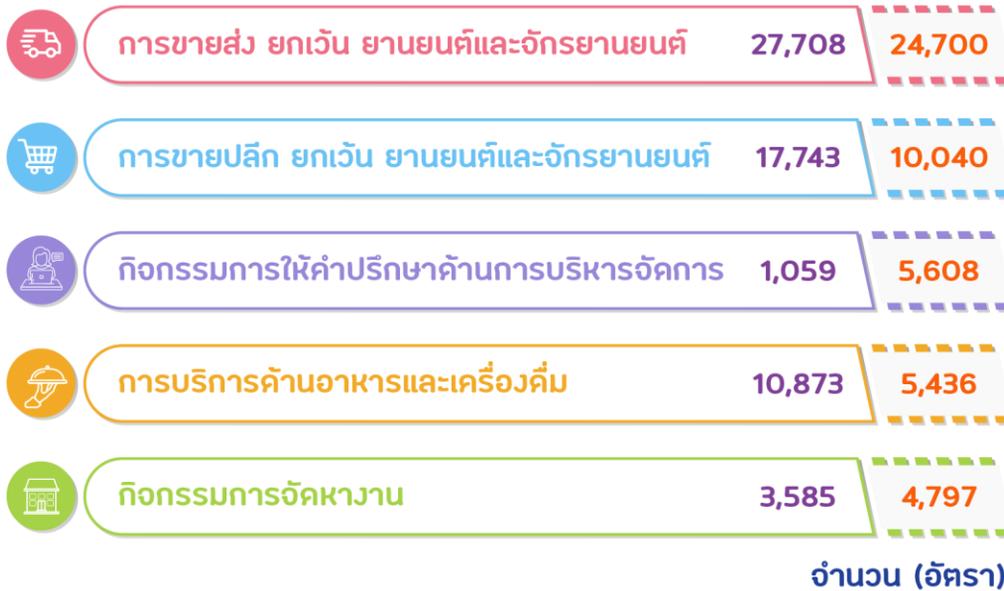
ประเภทอุตสาหกรรม	ไตรมาสที่ 2 (เม.ย. - มิ.ย.)		การเปลี่ยนแปลง	
	ปี 2567	ปี 2568	จำนวน (อัตรา)	ร้อยละ
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	292	332	40	13.70
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	132	136	4	3.03
การผลิต	27,602	16,731	-10,871	-39.38
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ	113	95	-18	-15.93
การจัดหาน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสียรวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	142	26	-116	-81.69
การก่อสร้าง	1,627	507	-1,120	-68.84
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	46,392	35,209	-11,183	-24.11
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	5,659	4,586	-1,073	-18.96
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	12,258	5,517	-6,741	-54.99
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1,836	705	-1,131	-61.60
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	6,199	1,957	-4,242	-68.43
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	3,768	6,566	2,798	74.26
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และกิจกรรมทางวิชาการ	11,713	8,233	-3,480	-29.71
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	2,223	1,161	-1,062	-47.77
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	351	278	-73	-20.80
การศึกษา	52	10	-42	-80.77
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,221	291	-930	-76.17
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	170	38	-132	-77.65
กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	2,426	374	-2,052	-84.58
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้า และบริการที่ ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	113	8	-105	-92.92
กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	3	-	-3	-100.00
รวม	124,292	82,760	-41,532	-33.41

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการจัดหางาน

แผนภูมิที่ 11 แสดงสาขาอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

ไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน)

■ ปี 2567 ■ ปี 2568

เมื่อพิจารณาประเภทอาชีพ พบว่า ช่างเทคนิค และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง มีความต้องการแรงงานมากที่สุด จำนวน 18,512 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 22.37 รองลงมา เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 17,301 อัตรา ร้อยละ 20.91 อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 13,963 อัตรา ร้อยละ 16.87 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 13,051 อัตรา ร้อยละ 15.77

และผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ จำนวน 6,494 อัตรา ร้อยละ 7.85 สำหรับสาขาอาชีพย่อยที่มีความต้องการแรงงานมาก ได้แก่ ตัวแทนฝ่ายขายด้านเทคนิค และการค้า รองลงมา พนักงานขายของหน้าร้าน และพนักงานสาธิตสินค้า เจ้าหน้าที่เก็บเงินและเจ้าหน้าที่ขายตัว แรงงานด้านการประกอบ และแรงงานบรรจุผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4 แสดงประเภทอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมาก ไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568

ลำดับที่	ประเภทอาชีพ	จำนวน (อัตรา)
1	ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	18,512
	ตัวแทนฝ่ายขายด้านเทคนิคและการค้า	7,273
	ตัวแทนจัดหาบริการทางธุรกิจและนายหน้าการค้าซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	2,785
2	ผู้ตรวจสอบด้านความปลอดภัย สุขภาพ และคุณภาพผลิตภัณฑ์	2,776
	เสมียน เจ้าหน้าที่	17,301
	เจ้าหน้าที่เก็บเงินและเจ้าหน้าที่ขายตัว	6,372
	เจ้าหน้าที่คลังสินค้า	2,772
	เจ้าหน้าที่สำนักงานอื่น ๆ	2,563

ตารางที่ 4 แสดงประเภทอาชีพที่มีความต้องการแรงงานมาก ไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568

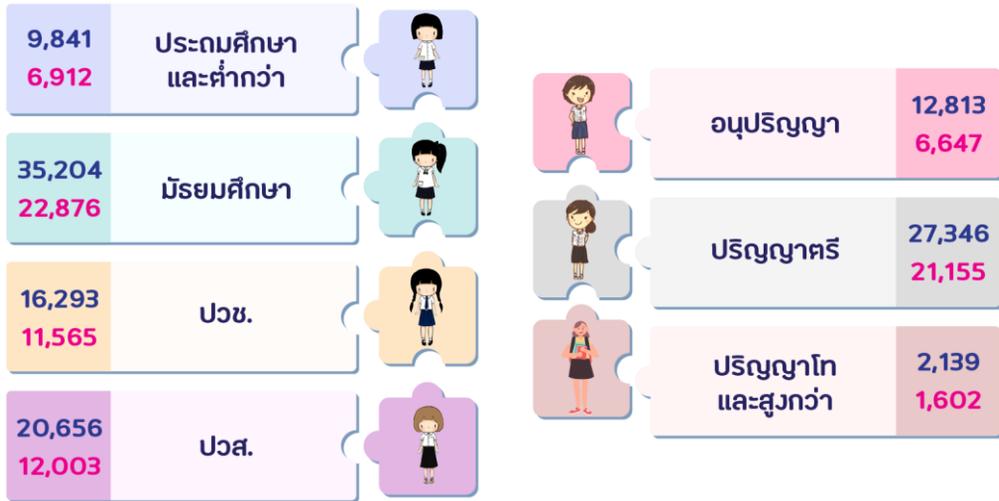
ลำดับที่	ประเภทอาชีพ	จำนวน (อัตรา)
3	อาชีพงานพื้นฐาน	13,963
	แรงงานด้านการประกอบ	6,303
	แรงงานบรรจุผลิตภัณฑ์	5,376
	ผู้ดูแลรักษาอาคารสิ่งปลูกสร้าง	816
4	พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	13,051
	พนักงานขายของหน้าร้านและพนักงานสาธิตสินค้า	6,716
	พนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	2,704
	แม่บ้านและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	1,020
5	ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่าง ๆ	6,494
	ผู้ประกอบการวิชาชีพทางธุรกิจที่มีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	3,060
	นักบัญชี	513
	สถาปนิกวิศวกรและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องที่มีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	456
6	ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ	6,180
	ผู้จัดการฝ่ายผลิตและปฏิบัติการด้านการค้าส่งและค้าปลีก	1,754
	ผู้จัดการแผนก (ฝ่าย) ผลิตและปฏิบัติการในภัตตาคารและโรงแรม	1,200
	ผู้จัดการฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	610
7	ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3,919
	ผู้ขับรถยนต์ รถรับจ้าง และรถตุ้	1,800
	ผู้ขับรถยนต์โดยสารประจำทางและรถราง	701
	ผู้ขับรถบรรทุกขนาดใหญ่	589
8	ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	2,240
	ผู้ทำผลิตผลิตภัณฑ์จากแป้งและน้ำตาล	685
	ช่างเครื่องและช่างปรับแต่งเครื่องยนต์	329
	ช่างไฟฟ้าอาคารและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ	252
9	ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง	1,100
	ผู้เพาะปลูกไม้ยืนต้นและไม้พุ่ม	999
	ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ขนมอบและเลี้ยงสัตว์	80
	ผู้เพาะปลูกพืชสวนและพืชในเรือนเพาะชำ	19

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการจัดหางาน

แผนภูมิที่ 12 แสดงความต้องการแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

จำนวน (อัตรา)

- ไตรมาสที่ 2 (เม.ย. - มิ.ย.) ปี 2567
- ไตรมาสที่ 2 (เม.ย. - มิ.ย.) ปี 2568

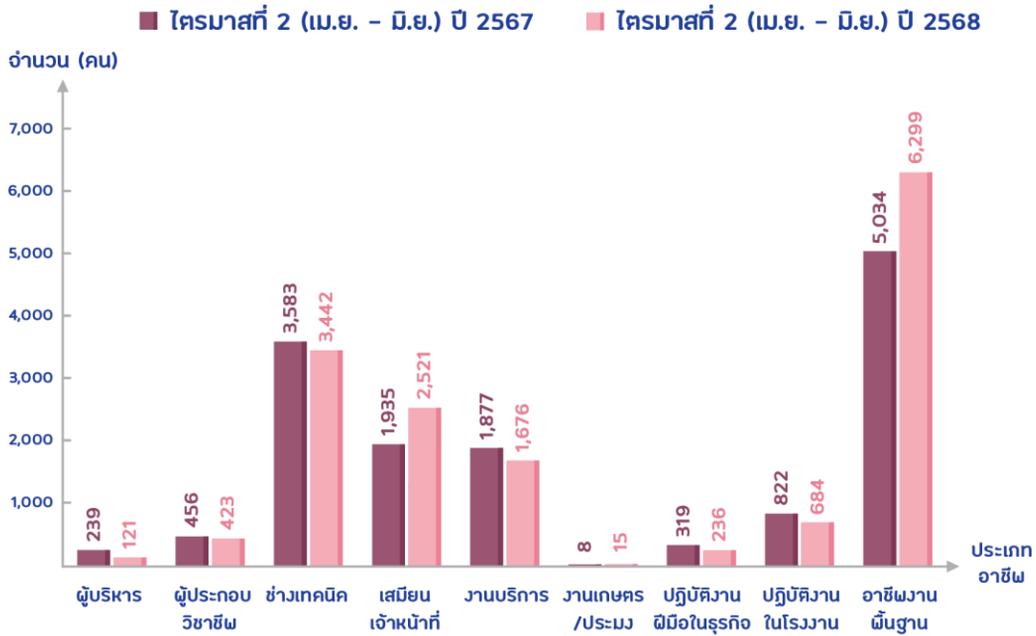

ผู้สมัครงาน

ผู้สมัครงาน มีจำนวน 26,051 คน เป็นชายจำนวน 11,455 คน หญิง จำนวน 14,596 คน โดยจังหวัดที่มีผู้สมัครงานมากที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 14,915 คน คิดเป็นร้อยละ 57.25 รองลงมา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 2,824 คน ร้อยละ 10.84 และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2,582 คน ร้อยละ 9.91 ผู้สมัครงานจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด จำนวน 9,655 คน คิดเป็นร้อยละ 37.06 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 9,073 คน ร้อยละ 34.83 ระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า จำนวน 3,017 คน ร้อยละ 11.58 ระดับ ปวส. จำนวน 1,912 คน ร้อยละ 7.34 และระดับ ปวช. จำนวน 1,565 คน ร้อยละ 6.01

ในขณะที่ประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐานมีผู้สมัครงานมากที่สุด จำนวน 6,644 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 รองลงมา ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5,892 คน ร้อยละ 22.62 เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 5,032 คน ร้อยละ 19.32 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ จำนวน 3,724 คน ร้อยละ 14.30 และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 2,320 คน ร้อยละ 8.91 ผู้สมัครงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 7,411 คน คิดเป็นร้อยละ 28.45 รองลงมา อายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 5,924 คน ร้อยละ 22.74 และอายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 5,189 คน ร้อยละ 19.92

แผนภูมิที่ 13 ผู้สมัครงานได้รับการบรรจุงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ
เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และปี 2567

การบรรจุงาน

ผู้สมัครงานได้รับการบรรจุงาน จำนวน 15,417 คน อุตสาหกรรมการผลิตมีการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน 7,692 คน คิดเป็นร้อยละ 49.89 รองลงมา การขายส่ง การขายปลีก ๆ จำนวน 3,492 คน ร้อยละ 22.65 กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และ กิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 1,167 คนร้อยละ 7.57 การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า จำนวน 697 คน ร้อยละ 4.52 และที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 621 คน ร้อยละ 4.03 โดยสาขาอุตสาหกรรมที่มีการบรรจุงานมาก 5 อันดับ ได้แก่ การขายส่งยกเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์ และจักรยานยนต์ การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร การผลิต ผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ และการผลิต ยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การบรรจุงานเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 8.02 สำหรับประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐาน มีการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน 6,299 คน คิดเป็นร้อยละ 40.86 รองลงมา ช่างเทคนิค

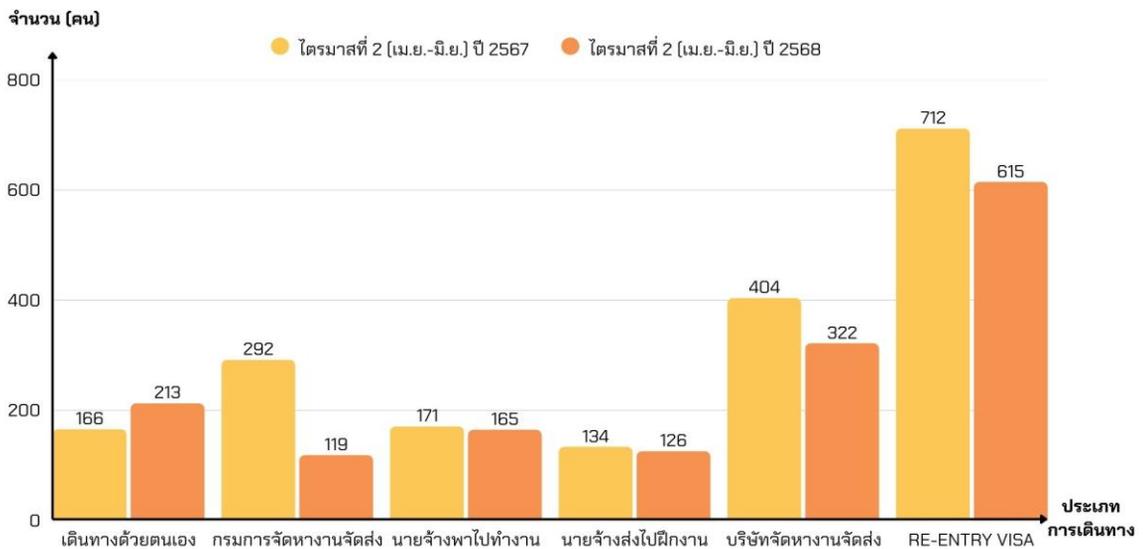
และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3,442 คน ร้อยละ 22.33 เสมียนเจ้าหน้าที่ จำนวน 2,521 คน ร้อยละ 16.35 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้า และตลาด จำนวน 1,676 คน ร้อยละ 10.87 และผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน 684 คน ร้อยละ 4.44 ส่วนระดับการศึกษา พบว่า ระดับมัธยมศึกษามีการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน 8,324 คน คิดเป็นร้อยละ 53.99 รองลงมา ระดับประถมศึกษา และต่ำกว่า จำนวน 2,471 คน ร้อยละ 16.03 ระดับปริญญาตรี จำนวน 2,055 คน ร้อยละ 13.33 ระดับ ปวส. จำนวน 1,296 คน ร้อยละ 8.41 และระดับ ปวช. จำนวน 1,160 คน ร้อยละ 7.52 เป็นการบรรจุงานผู้ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 4,853 คน คิดเป็นร้อยละ 31.48 รองลงมา อายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 4,025 คน ร้อยละ 26.11 และอายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 2,879 คน ร้อยละ 18.67 ตามลำดับ

การไปทำงานต่างประเทศ

ข้อมูลกองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน ในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 แรงงานไทยใน 10 จังหวัดภาคกลางได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน 1,560 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 16.98

โดยเดินทางไปทำงานในลักษณะบริษัทจัดหางานจัดส่งมากที่สุด รองลงมา เดินทางด้วยตนเอง นายจ้างพาไปทำงาน นายจ้างส่งไปฝึกงาน และกรมการจัดหางานจัดส่ง ส่วนผู้ที่เดินทางในลักษณะ Re-entry visa มีจำนวน 615 คน

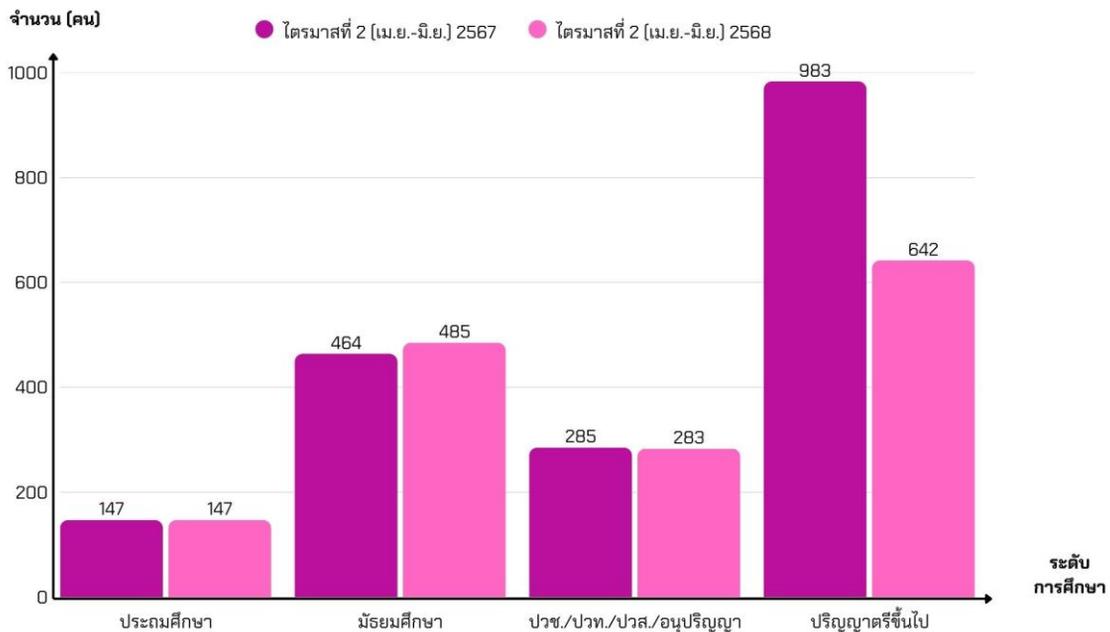
แผนภูมิที่ 14 แสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามประเภทการเดินทาง เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน – มิถุนายน) ปี 2568 และ ปี 2567

แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ มีจำนวน 1,560 คน เป็นชาย 988 คน หญิง 572 คน โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด จำนวน 610 คน คิดเป็นร้อยละ 39.10 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 233 คน ร้อยละ 14.94 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 189 คน ร้อยละ 12.12 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 141 คน ร้อยละ 9.04 และจังหวัดนนทบุรี จำนวน 129 คน ร้อยละ 8.27 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลง ร้อยละ 16.98 เมื่อพิจารณาประเภทการเดินทาง พบว่า เดินทางไปทำงานในลักษณะบริษัทจัดหางานจัดส่งมากที่สุด จำนวน 322 คน รองลงมา เดินทางด้วยตนเอง จำนวน 213 คน นายจ้างพาไปทำงาน จำนวน 165 คน นายจ้างส่งไปฝึกงาน จำนวน 126 คน และกรมการจัดหางานจัดส่ง จำนวน 119 คน ส่วนผู้ที่เดินทางในลักษณะ

Re-entry visa มีจำนวน 615 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ผู้เดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลงเกือบทุกประเภทการเดินทาง ยกเว้น เดินทางด้วยตนเองมีจำนวนเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาพบว่า แรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 642 คน คิดเป็นร้อยละ 41.15 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 485 คน ร้อยละ 31.09 ระดับ ปวช./ปวท./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 283 คน ร้อยละ 18.14 และระดับประถมศึกษา จำนวน 147 คน ร้อยละ 9.42 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา เดินทางไปทำงานต่างประเทศเพิ่มขึ้น ส่วนผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และระดับ ปวช./ปวท./ปวส./อนุปริญญา เดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลง

แผนภูมิที่ 15 แสดงจำนวนแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ
จำแนกตามระดับการศึกษา เปรียบเทียบไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ปี 2568 และ ปี 2567

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ

กลุ่มประเทศที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงานมากที่สุด คือ ประเทศแถบเอเชีย โดยจะเดินทางไปทำงานในประเทศญี่ปุ่นมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ฮ่องกงและมาเลเซีย ลำดับถัดมา กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง จะเดินทางไปทำงานในรัฐอิสราเอลมากที่สุด รองลงมา สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และรัฐกาตาร์ กลุ่มประเทศยุโรป จะเดินทางไปทำงานในประเทศราชอาณาจักรสวีเดนมากที่สุด รองลงมา อังกฤษ และสมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์) และกลุ่มประเทศอเมริกาเหนือ

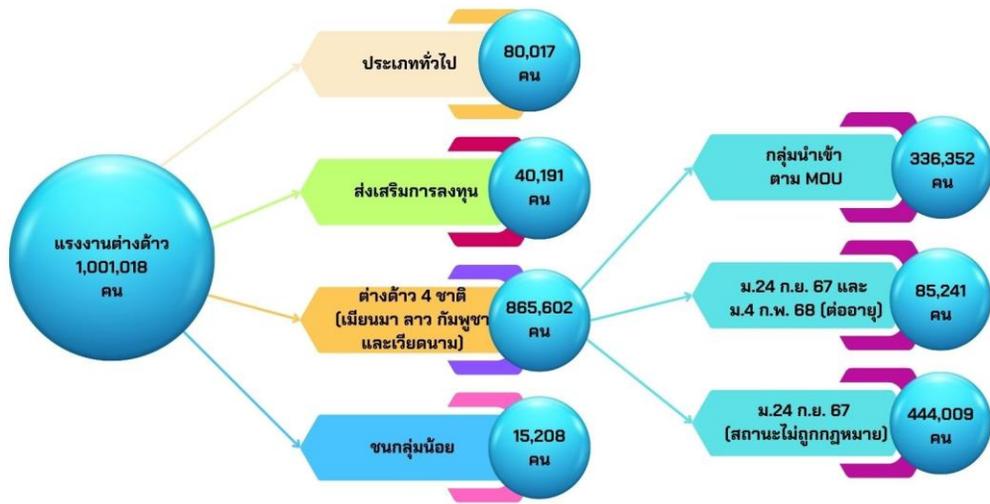
จะเดินทางไปทำงานในประเทศสหรัฐอเมริกามากที่สุด รองลงมา สาธารณรัฐปานามา และแคนาดา โดยประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงาน 10 อันดับแรก ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ฮ่องกง สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐเกาหลี รัฐอิสราเอล ฮ่องกง สาธารณรัฐสิงคโปร์ และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ตามลำดับ ส่วนประเภทอาชีพที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน ได้แก่ วิศวกร นวดแผนโบราณ ช่างเทคนิค คนงานเกษตร และคนงานทั่วไป

การทำงานของคนต่างด้าว

ข้อมูลสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ณ เดือนมิถุนายน 2568 มีคนต่างด้าวใน 10 จังหวัดภาคกลาง คงเหลือ จำนวน 1,001,018 คน แยกเป็นแรงงานประเภทฝีมือ จำนวน 120,208 คน คิดเป็นร้อยละ 12.01 แรงงานต่างด้าว 4 สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม) จำนวน 865,602 คน ร้อยละ 86.47 และชนกลุ่มน้อย (จีนฮ่อ ฯลฯ) จำนวน

15,208 คน ร้อยละ 1.52 จังหวัดที่มีคนต่างด้าวคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จำนวน 567,818 คน คิดเป็นร้อยละ 56.72 รองลงมา จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 146,320 คน ร้อยละ 14.62 จังหวัดปทุมธานี จำนวน 132,570 คน ร้อยละ 13.24 จังหวัดนนทบุรี จำนวน 84,309 คน ร้อยละ 8.42 และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 31,435 คน ร้อยละ 3.14

แผนภูมิที่ 16 แสดงจำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ ใน 10 จังหวัดภาคกลาง
ตามประเภทที่ได้รับอนุญาต ณ เดือนมิถุนายน 2568

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนคนต่างด้าวคงเหลือใน 10 จังหวัดภาคกลาง
ณ เดือนมิถุนายน 2568

จังหวัด	จำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ
กรุงเทพมหานคร	567,818
สมุทรปราการ	146,320
ปทุมธานี	132,570
นนทบุรี	84,309
พระนครศรีอยุธยา	31,435
สระบุรี	22,528
ลพบุรี	10,572
อ่างทอง	2,296
ชัยนาท	2,123
สิงห์บุรี	1,047
รวม	1,001,018

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

โรเบิร์ต วอลเตอร์ส ซีทีโอแห่งงานโลกขยายเกษียณ รับสังคมสูงวัย

“โรเบิร์ต วอลเตอร์ส” ซีทีโอแห่งงานโลกเดินทางตามเทรนด์จ้างงานโลก องค์กรหันจ้างพาร์ทไทม์ – สัญญาจ้าง รับกับรูปแบบการทำงานใหม่ พร้อมขยายอายุเกษียณ แก้ปัญหาประชากรลด

ความเคลื่อนไหวในตลาดแรงงานในไทยในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมามีความน่าสนใจทั้งเรื่องของรูปแบบการจ้างงาน และการลดอายุเกษียณลงของบางองค์กรที่มีการเสนอแพ็คเกจสมัครใจลาออก (early retire) สำหรับพนักงานในวัย 45 ปีขึ้นไปถือเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

ทั้งนี้รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม (สศช.) ที่ระบุว่าภาคเอกชนไทยกว่า 25% มีการหันมาจ้างงานในรูปแบบพาร์ทไทม์ หรือการจ้างงานแบบสัญญาจ้าง แทนการจ้างงานพนักงานประจำ ซึ่ง สศช.อธิบายว่าเกิดจากภาวะความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจที่ทำให้หลายองค์กรลดต้นทุนจนนำไปสู่การปรับเปลี่ยนรูปแบบการจ้างงาน

บุญยชญ์ ศิริสวัสดิ์วัฒนา ผู้จัดการประจำประเทศไทยของบริษัท โรเบิร์ต วอลเตอร์ส บริษัทที่คร่ำหวอดในธุรกิจด้านการจัดหางาน (Recruitment) ระดับโลก

เปิดเผยว่าเทรนด์ของการจ้างงานที่ไม่ได้เป็นการจ้างพนักงานประจำ แต่เป็นลักษณะของสัญญาจ้าง (Contract) หรือการจ้างงานชั่วคราว (interim) นั้น แม้จะเป็นเทรนด์ที่ยังใหม่สำหรับประเทศไทย แต่ก็เกิดขึ้นมาระยะเวลาหนึ่งแล้วในหลายประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศในยุโรป ซึ่งจากข้อมูลที่โรเบิร์ต วอลเตอร์ส ได้มีการสำรวจจากผู้บริหารหรือ CEO กว่า 31 ประเทศโดยเฉพาะในยุโรปจะมีการจ้างงานในลักษณะของงานที่ไม่ได้เป็นงานประจำ

นอกจากนั้นในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีบางประเทศที่ใช้รูปแบบการจ้างงานในลักษณะนี้มากขึ้น เช่น สิงคโปร์ ซึ่งแนวโน้มการจ้างงานในลักษณะนี้เพิ่มขึ้นมาสักพักแล้วซึ่งเป็นการออกแบรูปแบบการจ้างงานของแต่ละองค์กรซึ่งต้องดูความเหมาะสมหลายอย่าง ประกอบกับในปัจจุบันหลายองค์กรมีการออกแบรูปแบบการทำงานให้มีความคล่องตัว และยืดหยุ่นมากขึ้น เมื่อรวมกับความพร้อมและการพัฒนาของเทคโนโลยีที่เอื้อต่อรูปแบบการทำงานที่เป็นลักษณะผสมผสาน (Hybrid) มีการทำงานแบบ Work from home เข้ามาทำให้รูปแบบการทำงานที่เป็นพนักงานประจำต้องเข้าไปประจำที่ออฟฟิศทุกวันลดลงไปด้วย

“ในเรื่องรูปแบบการจ้างงานที่มีการจ้างงานแบบพาร์ทไทม์และชั่วคราวมากขึ้นหากมองในมุมมองจากรูปแบบการจ้างงานในหลายประเทศทั่วโลกถือว่าไม่ใช่เรื่องน่าวิตกและกังวล เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในหลายประเทศแล้ว ดังนั้นเมื่อเทรนด์การจ้างงานในรูปแบบนี้เกิดขึ้นในประเทศไทยจึงเป็นเรื่องที่ทั้งคนทำงาน และองค์กรต้องมีการเตรียมความพร้อมรองรับกับรูปแบบงานในลักษณะนี้ที่จะเกิดในประเทศไทยมากขึ้นซึ่งเป็นไปตามแนวโน้มการจ้างงานของหลายประเทศในโลก”

สำหรับประเด็นที่องค์กรขนาดใหญ่มีการลดอายุการสมัครใจลาออกของพนักงานลงนั้นต้องมองในภาพรวมของตลาดแรงงานในประเทศไทยว่าในแง่ของดีมานด์ของการจ้างงานในประเทศไทยถือว่ายังอยู่ในระดับที่สูง วัยแรงงานในประเทศไทยหางานได้ไม่ยาก ดังนั้นในกรณีที่บางองค์กรมีการลดอายุในการสมัครใจลาออก อาจเปิดโอกาสให้แรงงานที่ลาออกไปเริ่มทำงานในที่ใหม่ หรือในสาขาอาชีพอื่น ๆ ได้

อย่างไรก็ตามการที่มีบางองค์กรประกาศลดอายุการสมัครใจลาออกลงมาจากเดิม 50-55 ปี มาอยู่ที่ 45-50 ปี นั้นมาจากการศึกษาเรื่องของโครงสร้างอายุและตำแหน่งงานของพนักงานในองค์กรนั้น ๆ ที่อาจต้องการลดจำนวนพนักงานในช่วงอายุดังกล่าวเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะงาน แต่หากดูในภาพรวมแล้วจะพบว่าในสาขางานอื่น ๆ หรือในอุตสาหกรรมเดียวกันก็ยังมีอายุเกษียณอายุจ้างงานบางตำแหน่งงานนั้นมีการขยายอายุการจ้างงานไปถึง 70 ปี ซึ่งก็เห็นถึงลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงของการจ้างงานไปในตลาดแรงงานได้พอสมควร

ที่มา : กรุงเทพธุรกิจ

<https://www.bangkokbiznews.com/business/economic/1197317>

“เทรนด์การขยายอายุเกษียณแรงงาน ในบาง sector แนวโน้มนี้ได้เกิดขึ้นแล้วในยุโรป และบริษัทไทยบางแห่งก็เริ่มนำมาใช้ด้วยการขยายสัญญาจ้างงานโดยลูกจ้างบางรายที่เราได้พูดคุยด้วย โดยพวกเขาได้ขยายสัญญาการทำงานของผู้บริหารออกไปซึ่งในตอนนี้ยังขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล องค์กรและกลยุทธ์ทางธุรกิจด้วย”

หลายประเทศขยายอายุเกษียณ ผู้จัดการประจำประเทศไทย โรเบิร์ต วอลเตอร์ส ยังได้ยกตัวอย่างถึงตัวอย่างของหลายประเทศที่มีการขยายอายุเกษียณของแรงงานเพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างอายุของประชากร และรับมือสังคมสูงวัย โดยหลายประเทศในยุโรปได้มีการเดินทางนโยบายในเรื่องนี้ได้แก่ เดนมาร์ก ถือเป็นหนึ่งในประเทศที่มีท่าทีชัดเจน โดยมีแผนขยายอายุเกษียณไปจนถึง 74 ปี ภายในปี 2060 ขณะที่สหราชอาณาจักรกำหนดเป้าหมายจะปรับอายุเกษียณเป็น 68 ปี ภายในปี 2046 ส่วนอิตาลีมีแนวโน้มจะขยับอายุเกษียณไปอยู่ที่ 71 ปี โดยขึ้นอยู่กับจำนวนปีที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เอสโตเนียก็มีท่าทีคล้ายกัน โดยคาดว่าจะปรับอายุเกษียณไปอยู่ที่ 71 ปี ขณะที่เนเธอร์แลนด์กำหนดแล้วว่าจะขยายอายุเกษียณเป็น 67 ปี มาตั้งแต่ปี 2023 สำหรับสวีเดน ปัจจุบันได้กำหนดอายุสูงสุดของการจ้างงานที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองทางกฎหมายไว้ที่ 67 ปี ด้านฟินแลนด์เลือกใช้ระบบเชื่อมโยงอายุเกษียณเข้ากับอายุค่าเฉลี่ยของประชากร เพื่อปรับอายุการทำงานให้สอดคล้องกับสภาวะประชากรที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่สโลวาเกียคาดว่าจะอายุเกษียณในอนาคตจะขยับขึ้นไปแตะ 69 ปี ซึ่งทิศทางดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการปรับโครงสร้างนโยบายแรงงานและบำนาญของประเทศต่าง ๆ ที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่มีประชากรวัยแรงงานลดลง และมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น

ที่ปรึกษา

นายพิเชษฐ์ นายมงคล	ทองพันธ์ สงคราม	อธิบดีกรมการจัดหางาน รองอธิบดีกรมการจัดหางาน
-----------------------	--------------------	---

คณะผู้จัดทำ

นางสาวสุจิตรา	ขจรกิตาการ	ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน
นางสาวชุมนุสมพร	เพชรสุวรรณ	หัวหน้าศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคกลาง
นางภัทชาณินซ์	ทวีชัย	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
นางสาวเกศินีวรรณ	พุทธิรังสีมาภรณ์	เจ้าพนักงานแรงงานปฏิบัติงาน
นางสาวมณฑนา	แซ่คำ	นักสถิติ
นายวรินทร์	คู่ยเจริญ	นักวิชาการคอมพิวเตอร์
นายวิรัช	พัฒน์วงศ์โยธิน	นักวิชาการแรงงาน (ด้านการวิจัย)
นางสาวธندا	พิศอ่อน	นักวิชาการแรงงาน